2

నాయర్ నవ ఋక్కులు

సికింద్రాబాద్‌లో కొంతకాలం క్రితం ఒక పెట్రోలు బంకులో నిజంగా జరిగిన సంఘటనే ఈ కథకు ఇతివృత్తం.

అగ్గిపుల్ల

వి.పి.బి.నాయర్ ఐ.పి.ఎస్.

ఒకరోజు ఒక లారీ వచ్చి ఆగింది. సర్దార్‌జీ అయిన డ్రైవర్ లారీ నుంచి దిగకుండా ట్యాంకునిండా డీజిల్ పోయమని చెప్పాడు.

దానితో ఒక ఖాళీ బీర్‌బాటిల్ ఇచ్చి దానినిండా పెట్రోలు తీసుకురమ్మని కూడా ఆదేశించాడు. పెట్రోలు దేనికని అడుగుదామని ఆ బంకులో కుర్రవాడు అనుకున్నాడు.

కానీ ఆ సర్దార్‌జీ ముఖంలో భావం చూసి అతనికి ఏదైనా ప్రశ్న అడగడం అతనికి నచ్చదని అనుకున్నాడు. అతను చెప్పినట్లు చేయడమే తన ఆరోగ్యానికి మంచిదని ఆ అబ్బాయి సరైన సమయంలో తెలుసుకున్నాడు.

లారీ ట్యాంక్‌లో డీజిల్ పోయమని తన [illegible]కు చెప్పిన తరువాత [illegible] బీర్ బాటిల్లో పెట్రోలు పోసి అతను దాన్ని [illegible] సర్దార్ చేతిలో పెట్టి ఆ మహాసారథికి అర్పించాడు. అంతలో లారీ క్లీనర్ బయటకు వచ్చి డీజిల్ పోయడం, చూడడం, టైర్లన్నీ మంచి కండిషన్‌లో వున్నాయా లేదా అని చెక్ చేయడం ఇత్యాది మహాకార్యాలకు [illegible] వహించాడు. బాటిల్ చేతికి రాగానే [illegible] ఆలస్యం చేయకుండా ఒక్క గుక్కలో [illegible] ద్రావకాన్ని సర్దార్‌జీ [illegible]. తరువాత నింపుగా త్రేనుస్తూ డబ్బు [illegible] తీసుకుని క్లీనరు లారీలో ఎక్కగానే సర్దార్‌జీ బండి స్టార్ట్ చేశాడు.

సుబ్బారావు అలాగే నోరు తెరుచుకుని చూస్తూ వుండిపోయాడు. అంతలో పని చేస్తున్న ఫరీద్ దగ్గరకు వచ్చి భుజంమీద తట్టి "క్యా భాయ్! ఏమిటి అంత ఆశ్చర్యంతో చూస్తున్నావు!" అని అడిగినప్పుడు మాత్రమే సుబ్బారావు బయట ప్రపంచంలోకి తిరిగి రాగలిగాడు.

"ఫరీద్ భాయ్ నీవు చూడలేదా, ఆ సర్దార్‌జీ ఒక బాటిల్ పెట్రోల్ తాగేసి వెళ్లిపోయాడు."

"దానికెందుకంత ఆశ్చర్యం! ఇలాంటి వాళ్లు చాలామంది వున్నారు. నువ్వు మొదటిసారి చూసావా!"

"కానీ పెట్రోల్ తాగితే మనుష్యులు చచ్చిపోరా!"

"పెట్రోలు కాదు దాని వాసన తాగినా చచ్చిపోరా"

"ఇక్కడ ఛార్ పెట్టెలో తయారు చేసే సారా వుందికదా! అది పెట్రోలుకన్నా మంచిదనుకున్నావా!

ఆ సంభాషణ అలాగే కొంచెం దీర్ఘంగా జరిగింది. మెల్లమెల్లగా సుబ్బారావు ఆశ్చర్యం నుంచి స్తబ్దత నుంచి బయటకు వచ్చాడు. దాని తరువాత చాలాపు ఆరునెలలవరకు అలాంటి దృశ్యం మళ్లీ చూసే మహాభాగ్యం సుబ్బారావుకు దక్కలేదు. ప్రపంచంలో ఎనిమిదవ అద్భుతాన్ని చూసినట్టు అలాంటి దృశ్యం ఇంకోసారి కూడా చూడాలని ఒక నిరంతర తృష్ణ అతనిని వెంటాడింది. రోజు ఎన్నో లారీలు వస్తున్నాయి. చాలా లారీలలో డ్రైవర్లుగా పెద్ద పెద్ద సర్దార్‌జీలు కూడా వస్తున్నారు. కానీ ఏ ఒక్కరూ పెట్రోలు అడగలేదే! ఛ ఛ ఆ పాత సర్దార్‌జీకి ఏమైంది! అతను ఎందుకు మళ్లీ ఇటు రాలేదు! అతను పెట్రోలు తాగి చచ్చిపోయాడేమో! ఫరీద్‌భాయ్ అభిప్రాయంలో పెట్రోలు తాగితే ఎవరూ చావరనేగా! అయితే అతను మరి ఎందుకు రాలేదు! లేకపోతే ఎంతోమంది సర్దార్‌జీ డ్రైవర్లు వచ్చినప్పుడు వారిలో కనీసం ఒక్కరు కూడా ఎందుకు పెట్రోలు తాగలేదు!"

ఇలాగే ఆలోచించి ఆలోచించి ఒకటి రెండుసార్లు నేనే కొంచెం పెట్రోలు తాగి దాని ఎఫెక్టు పరీక్షిస్తే ఎలా వుంటుంది అన్న ఆలోచనే అతనికి వచ్చింది.

"బీర్, విస్కీ అలాంటివి తాగి చూపిన అతనికి మామూలు సారా తాగడానికి కూడా ధైర్యం లేకపోవడంవల్ల పెట్రోలు అనే మహత్ సారా లోపలకు వేసుకోవడానికి ధైర్యం రాలేదని మాత్రం కాదు. ఆ విషయంలో మహాభయం కలిగింది కూడా. అలాగే రోజులు గడుస్తున్నాయి.

ఒకరోజు ఉదయం దాదాపు 11 గంటలు అయి వుంటుంది. పెట్రోలు బంకులో అది హడావుడి తగ్గిన సమయం. సుబ్బారావు ఒక ప్రక్కన వున్న చెట్టు కింద కూర్చుని న్యూస్ పేపరు చదువుతున్నాడు. తన ప్రక్కన ఇంకొకరు వచ్చి కూర్చోవడం కొంచెం ఆలస్యంగా అతను గమనించాడు. అతన్ని చూస్తే పట్టి తాగుబోతులా అనిపించాడు. అతని కళ్ళు పసుపుపచ్చగా వున్నాయి. ముఖం బాగా రక్తవిహీనంగా వుంది. జుట్టు పిచ్చికగూడులా వుంది. అతను ఒక మోస్తరు ప్యాంట్, షర్ట్ వేసుకున్నాడు. షర్టు జేబులో ఒక గోల్డ్‌ఫ్లేక్ సిగరెట్ పాకెట్, ఒక అగ్గిపెట్టె కొన్ని కాగితాలు వున్నట్టు కనిపించింది. అతనికి పిచ్చి వున్నట్టు లక్షణాలు లేవు. కానీ పిచ్చి రావడానికి ఇంక ఎక్కువ ఆలస్యం లేనట్టు ఆ ముఖం స్పష్టంగా తెలుపుతోంది

"బాబూ నువ్వు ఇక్కడ నీవు పని చేస్తున్నావు కదా! " అని అతనే సంభాషణ మొదలుపెట్టాడు. అవునని సుబ్బారావు చెప్పగానే ఏదో రహస్యం చెబుతున్నట్లు "అయితే నాకొక సీసా పెట్రోలు ఇస్తావా" అని అడిగాడు.

"పెట్రోలంటే సులువుగా దొరుకుతుందను కున్నావా!"

"కాదు బాబూ. నేను డబ్బిస్తాను" అని చెప్పి అతను షర్టు జేబు నుంచి సిగరెట్ ప్యాకెట్, అగ్గిపెట్టె బయటకు తీసాడు వెంటనే.

"ఏయ్ ఇక్కడ సిగరెట్ కాల్చకూడదు" అని సుబ్బారావు అతన్ని ఆపడానికి ప్రయత్నించాడు.

"లేదు సారూ. త్రాగడానికి కాదు ఇది బయటకు తీసేది. ఆ విషయం నాక్కూడా తెలుసు. డబ్బులు బయటకు తీయాలిగదా" అని చెబుతూ జేబులోనున్న కాగితాల మధ్య నుంచి ఒక పది బయటకు తీసి సుబ్బారావు చేతిలో ఇచ్చాడు.

"నీకెందుకు పెట్రోలు తాగడానికా!" అని అపహాస్య స్వరంతో అడిగాడు

"అవును బాబూ. అవును మామూలుగా నేను పెట్రోలు తాగను. నాకిష్టమైనది సారాయే. కానీ ఎప్పుడో ఒకసారి పెట్రోలు తాగాలనిపిస్తుంది"

"ఈ పెట్రోలు, సారా తాగితే రెండూ ఒకే మాదిరుంటాయా!"

"మామూలు వేడి నీళ్ళు, చల్లటి సోడా ఇవి రెండూ త్రాగేటప్పుడు ఎంత వ్యత్యాసముంటుందో అలాగుంటుంది ఇవి త్రాగేటప్పుడు కూడా. సారా అయితే అలా వేడివేడిగా లోపలకు వెళుతుంది

పెట్రోలు అయితే చల్లగా చల్లగా లోపలకు వెడుతుంది. కానీ ఒకటే బాగా వాంతి అవుతున్నట్లు అనిపిస్తుంది".

"మీరు నిజంగా త్రాగబోతున్నారా! అయితే ఇప్పుడే తీసుకొస్తాను" అని చాలా సంతోషంగా చెబుతూ పరుగెత్తుకెళ్లి ఒక సీసా నిండా పెట్రోలు తీసుకువచ్చి ఆ అపరిచితుడికి ఇచ్చాడు. దాన్ని అబగా లాక్కొని గబగబా తాగేసాడు. ఎంతోకాలంగా ఆ దృశ్యం కోసం ఎదురుచూస్తున్న సుబ్బారావుకు అది చూడగానే ఎంతో సంతృప్తి కలిగింది. ఒక్క విషయం అతనికి అర్థమయింది. కల్లు తాగినట్టు కొద్ది కొద్దిగా ఈ పెట్రోలు తాగడానికి వీలులేదు.

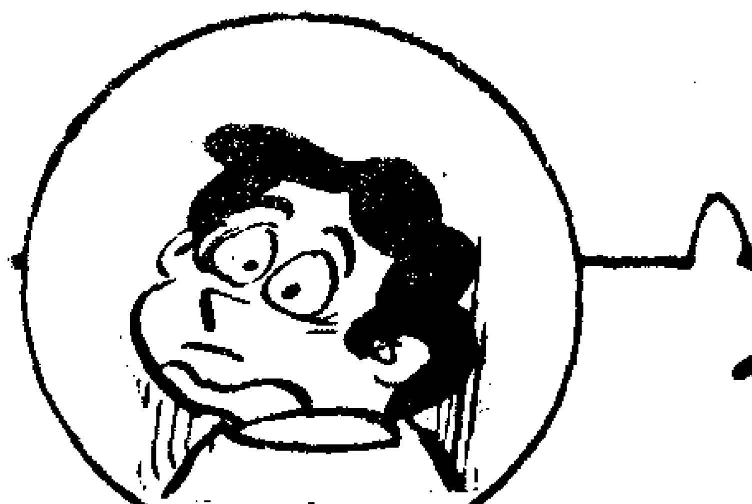

ఇష్టం

"స్కూల్‌కి రావడమంటే నీకు ఇష్టమేనా?"

"రావడమన్నా, పోవడమన్నా ఇష్టమే. మధ్యలో వుండమంటేనే బోర్"

—పి.వి.మురళీకృష్ణ (హైదరాబాద్)

ఒకటే గుక్కలో లోపలకు పోవాలి. లేకపోతే వాంతులు రావచ్చేమో. పెట్రోలు తాగేటప్పుడు ముఖంలో భావం ఎలా మారుతుంటుందో సుబ్బారావు శ్రద్ధగా గమనించాడు. అసహ్యమయిన ఒక పదార్థం నోట్లో నుంచి కడుపులోకి వెళ్లేటప్పుడు మామూలుగా మనుష్యులు ఎలా ముఖం పెడతారో ఆయన ముఖం కూడా అలాగే వుంది. పూర్తిగా తాగిన తరువాత అతనికి వాంతి వస్తున్నట్టు కూడా అయింది. అయినా కూడా అక్కడ వాంతి చేసుకోకుండా ఒక చేతిని నోటికి అడ్డంగా పెట్టుకుని కొద్దిగా వంగి రోడ్డుకు అవతలివైపుకు మెల్లమెల్లగా నడిచి వెళ్లాడు. అక్కడ ఒక చిన్న ఫర్నిచర్ షాపుకు ముందున్న అరుగుపై కూర్చున్నాడు. సుబ్బారావు కళ్లు అతని ప్రతి కదలికను గమనిస్తున్నాయి.

జేబునుంచి సిగరెట్ ప్యాకెట్ బయటకు తీసి ఒక సిగరెట్ నోట్లో పెట్టుకుని రెండు చేతులతో అగ్గిపుల్ల వెలిగించి గాలిలో అది ఆరిపోకుండా రెండు చేతులు అడ్డంగా పెట్టుకుని నోటి దగ్గరకు దాన్ని తీసుకుపోవడం కూడా సుబ్బారావు గమనించాడు.

ఆ క్షణంలో...

ఏదో పగిలినట్టు శబ్దం వచ్చింది. ఆ త్రాగుబోతు నాలుగైదు అడుగులు ముందుకు పరుగెత్తి నడిరోడ్డులో పడి దొర్లుకుంటూ కాళ్లూ చేతులు కొట్టుకోవడం సుబ్బారావు మాత్రమే కాదు ఇంకా చాలామంది చూసారు. జనం అతని చుట్టూ గుమిగూడారు. ఆయన పొట్ట పగిలి పేగులన్నీ బయటకు వచ్చేసాయి. కొన్ని క్షణాలు మాత్రం ఆ పొట్ట లోపల మంటలు మండాయి. పచ్చి మాంసం కాలేటప్పుడు వచ్చే కరకు వాసన అక్కడంతా వ్యాపించింది. దాదాపు మూడు లేక నాలుగు నిముషాలు కొట్టుకుంటూ దుస్సహావేదన అనుభవిస్తున్న ఆ దేహం చలనరహితమయింది. అతని కళ్లు బయటకు పొడుచుకుని వచ్చాయి. తెరచి వుంచిన నోటిలో నల్లబడిన నాలుక, కాలిపోయిన పెదవులు చూసిన సుబ్బారావు ఒక భూతాన్ని చూసినట్టు అనిపించింది. మరో నిముషంలో తల తిరగడం మొదలై కళ్లల్లో చీకటి వ్యాపించింది.

సుబ్బారావు స్పృహలోకి రావడానికి ఎక్కువ సమయం పట్టలేదు. పెట్రోలు బంకులో పనిచేసే మిగతా కుర్రవాళ్లు అతన్ని తీసుకునిపోయి ఆఫీసులో పడుకోబెట్టి కొద్దిగా నీళ్లు అతని ముఖం మీద చిలకరించడంతోనే అతను కళ్లు తెరిచాడు. అతను మళ్లీ రోడ్డువైపు చూసేసరికి అక్కడ గుమిగూడిన జనం, శబ్దం, ఇరుప్రక్కల నుంచి వచ్చి చేరిన వాహనాల శబ్దం కలిసి ఎంతో గందరగోళంగా వుంది. అక్కడేం జరిగినా సుబ్బారావు మళ్లీ అవైపు వెళ్లలేదు.

సుబ్బారావు మాత్రమేకాదు, పెట్రోలు బంకులో పనిచేసే ఇంకా ఇద్దరు అబ్బాయిలు కూడా పోలీస్‌స్టేషన్ లాకప్‌లో రెండు మూడు రోజులు గడపాల్సి వచ్చింది. పోలీసువాళ్ల చేతుల్లో వాళ్లు బాగా దెబ్బలు తిన్నారు కూడా. జరిగిన విషయాలు జరిగినట్టే సుబ్బారావు వివరించాడు. పాత సర్దార్ జీ విషయం కూడా అతను దాచి పెట్టకుండా చెప్పేసాడు.

పెట్రోలు బంకు యజమాని మంచివాడవడంవల్ల బాగా డబ్బు ఖర్చు పెట్టడంవల్ల సుబ్బారావుకు అతని స్నేహితులకు పోలీసువాళ్ల పట్టు నుంచి విముక్తి లభించింది.

ఎవరైనా పెట్రోలు త్రాగుతుంటే చూసి ఆనందించాలనే సుబ్బారావు కోరిక దానితో తీరిపోయింది. అతను తన జీవితంలో ఒక ప్రధానమైన నిర్ణయం తీసుకున్నాడు—

సర్దార్‌జీ సారథి కాదు, సాక్షాత్తు దేవేంద్రుడు వచ్చి అడిగినా కూడా త్రాగడానికి ఇక పెట్రోలు మాత్రం ఇవ్వకూడదు అని.

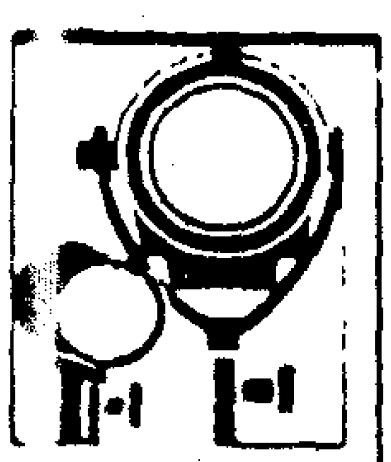

ఇప్పుడు కూడా

"ఇప్పుడు కూడా నాకు సంచి ఆఫర్లొస్తున్నాయి. రాహుల్‌రాయ్ పనయిపోయిందని కామెంట్స్ వేసేవాళ్లకు రాబోయే నా సినిమాలే గట్టిగా బుద్ధి చెబుతాయి" అని రుసరుసలాడుతున్నాడు రాహుల్‌రాయ్. ఇప్పుడు కూడా అంటే..

—కె.ఎస్